گران قیمت‌ترین بازیکنان هر تیم در جام جهانی چه کسانی هستند؟

نماینده تیم ملی فوتبال ایران در فهرست

■ یک سایت برزیلی گران قیمت‌ترین بازیکنان ۳۲ تیم جام جهانی ۲۰۲۲ قطر را معرفی کرده است که مهدی طارمی نماینده تیم ملی فوتبال ایران در این فهرست است.

گروه‌ورزشی-فهرست گرانترین بازیکنان ۳۲ تیم حاضر در جام جهانی قطر در حالی منتشر شده است که تنها ۹ کشور از ۳۲ کشور شرکت کننده در جام جهانی قطر بازیکنانی با ارزش بازاری حدود ۸۰ میلیون یورو دارند.

تیم برزیل مهاجم جوانی چون وینیسیوس جونیور از رئال مادرید را به عنوان ارزشمندترین بازیکن در اختیار دارد. این در حالی است که صربستان اولین حریف تیم تیته در جام جهانی نیز ولاهوویچ را در اختیار دارد که در خط حمله یوونتوس است. نکته عجیب در این فهرست این است که آرژانتین بازیکنی به ارزش بالای ۸۰ میلیون یورو در اختیار ندارد و در این فهرست نیست.

از سوی دیگر، چهار کشوری به جام جهانی قطر می‌روند که حتی یک بازیکن با ارزش تخمینی ۱۰ میلیون یورو نیز ندارند. عربستان سعودی "ارزان‌ترین" بازیکن را در این فهرست دارد: مدافع راست عربستان سلطان الغنام است که برای النصر بازی می‌کند و ۳.۵ میلیون یورو ارزش دارد. قیمت ستاره‌های تیم‌های ملی قطر، استرالیا و کاستاریکا نیز به ۱۰ میلیون یورو نمی‌رسد.

یک نکته مهم این است که گران‌ترین بازیکن لزوما بهترین بازیکن یک کشور نیست. علاوه بر کیفیت فنی یک ورزشکار، عوامل دیگری مانند سن (هرچه جوان تر، ارزشمندتر) و باشگاهی که حقوق آن‌ها را می‌دهد در قیمت گذاری دخیل هستند.

این دوره از جام جهانی اولین دوره‌ای خواهد بود که در خاورمیانه برگزار می‌شود و هفت تیم از هشت تیمی که قبلاً جام را بالای سر برده‌اند، در آن حضور خواهند داشت. برای دومین دوره متوالی، ایتالیا قهرمان چهار دوره از راهیابی بازماند.

لیست گران‌ترین بازیکنان هرکشور:

فرانسه: کیلیان ام باپه (پاری سن ژرمن): ۱۶۰ میلیون یورو

برزیل: وینیسیوس جونیور (رئال مادرید): ۱۲۰ میلیون یورو

اسپانیا: پدری (بارسلونا): ۹۰ میلیون یورو

انگلیس: هری کین (تاتنهام)، جود بلینگام (بوروسیا دورتموند) و فیل فودن (منچسترسیتی): ۹۰ میلیون یورو

بلژیک: کوین دی بروین (منچسترسیتی): ۸۵ میلیون یورو

پرتغال: برونو فرناندز (منچستریونایتد): ۸۵ میلیون یورو

صربستان: دوسان ولاهوویچ (یوونتوس): ۸۵ میلیون یورو

آلمان: جمال موسیالا (بایرن مونیخ) و یاشوا کیمیش (بایرن مونیخ): ۸۰ میلیون یورو

اروگوئه: فدریکو والورده (رئال مادرید): ۸۰ میلیون یورو

آرژانتین: لائوتارو مارتینز (اینترمیلان): ۷۵ میلیون یورو

کره جنوبی: هیونگ مین سون (تاتنهام): ۷۵ میلیون یورو

کانادا: آلفونسو دیویس (بایرن مونیخ): ۷۰ میلیون یورو

هلند: ماتیاس دی لیخت (بایرن مونیخ): ۷۰ میلیون یورو

مراکش: اشرف حکیمی (پاری سن ژرمن): ۶۵ میلیون یورو

کرواسی: جوسکو گواردیول (لایپزیگ): ۶۰ میلیون یورو

سنگال: سادیو مانه (بایرن مونیخ): ۶۰ میلیون یورو

لهستان: روبرت لواندوفسکی (بارسلونا): ۴۵ میلیون یورو

دانمارک: پیر امیل هویبرگ (تاتنهام): ۴۲ میلیون یورو

ایالات متحده آمریکا: کریستین پولیسیچ (چلسی): ۴۲ میلیون

غنا: توماس پارتی (آرسنال): ۳۸ میلیون یورو

کامرون: آندره فرانک آنگویسا (ناپولی): ۳۰ میلیون یورو

مکزیک: ادسون آلوارز (آژاکس) و هیروینگ لوزانو (ناپولی): ۳۰ میلیون یورو

سوئیس: مانوئل آکانجی (منچسترسیتی): ۳۰ میلیون یورو

اکوادور: مویس کایسدو (برایتون): ۲۵ میلیون یورو

ژاپن: دایچی کامادا (اینتراخت فرانکفورت) و تاکهیرو تومیاسو (آرسنال): ۲۲ میلیون یورو

ولز: بن دیویس (تاتنهام) و برنان جانسون (ناتینگهام‌فارست): ۲۰ میلیون یورو

ایران: مهدی طارمی (پورتو): ۲۰ میلیون یورو

تونس: الیس شکیری (کلن): ۱۳ میلیون یورو

کاستاریکا: کیلور ناواس (پاری سن ژرمن): ۶ میلیون یورو

استرالیا: آرون موی (سلتیک)، هری سوتار (استوک سیتی) و متیو رایان (کپنگاگن): ۵ میلیون یورو

قطر: اکرم عفیف (السد)، ۵.۵ میلیون یورو

عربستان سعودی: سلطان الغنام (النصر): ۳.۵ میلیون یورو

همه مقصرند غیر از ژاوی؛ بارسلونا برای او بزرگ است

گروه ورزشی – ژاوی پس از هر ناکامی بارسا بهانه و توجیه خود را دارد. یک روز داور و روز دیگر اشتباهات فردی اما واقعیت این است که علی‌رغم وعده‌ها، بارسا با او نه زیبا بازی می‌کند و نه خوب نتیجه می‌گیرد.

شب بارسلونا برابر اینتر تیره و تار بود و در نهایت ترسناک هم شد اما یک روز بعد هنوز این ناکامی (تساوی ۳-۳) دردناک جلوه می کند. پس از شکست ۲-۰ برابر بایرن و ۱-۰ در سن سیرو مقابل اینتر، بارسای ژاوی بازهم ثابت کرد که آماده رقابت با بزرگان در لیگ قهرمانان نیست. یک تساوی ۳-۳ خانگی ناامیدکننده کافی بود تا مشخص شود بارسلونا هنوز از سطح اول فوتبال اروپا فاصله دارد و اروپا همچنان برای آبی و اناری ها بزرگ است.

پس از هزینه ۱۵۳ میلیون یورویی در تابستان که بارسا را به ششمین باشگاه ولخرج در انتقالات تبدیل کرد، انتظارات از این تیم بسیار زیاد بود ولی بارسا با تنها کسب چهار امتیاز در گروه خود سوم است و شانس بسیار اندکی برای صعود به دور یک هشتم نهایی دارد. ناکامی ای که باشگاه را کاملا تحت تاثیر قرار داده و تردیدها در مورد ژاوی و پروژه اش را بیشتر کرده است. مربی‌ای که مشخص شده سطح و کیفیت لازم برای هدایت بارسا را ندارد.

برنامه مربی کاتالان برای بازی با اینتر از همان ابتدا به خودکشی شبیه بود. ژاوی در نشست خبری پس از بازی برای توصیف نمایش نیمه اول بارسا از کلمه عالی استفاده کرد. او بار دیگر ترجیح داد انتقاد از خود را کنار بگذارد و از عملکرد ضعیف بازیکنانی مثل جرارد پیکه برای پوشش ضعف خودش استفاده کرد.

از نظر ژاوی برنامه بارسا برای این بازی خوب بود و حذف احتمالی تیمش را به بی رحمی لیگ قهرمانان نسبت داد:«در مقاطعی از بازی کاملا از عملکرد تیم راضی بودم و تنها اشتباهات فردی باعث شد برنده نشویم. تا قبل از گل تساوی اینتر تیم برتر بودیم و سپس همه چیز تغییر کرد.»

به آمار ژاوی در لیگ قهرمانان نگاه کنید: ۶ بازی، تنها یک برد، سه شکست و دو تساوی. بارسا تنها ویکتوریا پلژن را با ژاوی در نوکمپ ۵-۱ برده است. در فصل گذشته بارسا با هدایت او برابر بایرن در آلیانز آرنا ۳-۰ مغلوب شد و در نوکمپ مقابل بنفیکا متوقف شد تا راهی لیگ اروپا شود. در فصل جاری نیز بارسا بازهم در زمین بایرن بازنده شد و در دو مصاف با اینتر نیز یک بازی را ۱-۰ باخت و شب گذشته نیز به تساوی ۳-۳ رسید. این اصلا تصادفی نیست و نمی توان ناکامی های بارسا با ژاوی در لیگ قهرمانان را بی رحمانه و غیرمنصفانه تعبیر کرد. این نتیجه ضعف توانایی و تجربه مربی ای است که خوان لاپورتا به او اعتماد کرده و به خاطر او حاضر شد در تابستان بخشی از دارایی های باشگاه را بفروشد. لاپورتا هر بازیکنی که ژاوی می خواست را در اختیار او قرار داد و آینده باشگاه را با خطر مواجه کرد اما حالا با یک ناامیدی بزرگ روبه‌رو شده است.

ژاوی قرار بود عذر چند بازیکن قدیمی تیم را بخواهد. بازیکنانی که با دستمزدی بسیار بالا، کیفیت لازم را در زمین نشان نمی دهند. او قرار بود شور و اشتیاق را به بارسلونا برگرداند و یاد و خاطره یک دهه پیش را برای هواداران زنده کند اما در عوض او برابر اینتر تیمش را با سیستم و استراتژی ای روانه زمین کرد که چیزی جز ناکامی به همراه نداشت. بارسا به گونه ای بازی می کرد که فضا برای ضدحملات اینتر کاملا فراهم بود. انگار که بارسلونا فقط یک برنامه هجومی داشت و چیزی از دفاع کردن نمی دانست.

حملات بارسا نیز در بسیاری از دقایق شتابزده بود و به نظر می رسید بازیکنان با استرس و هیجان بالا وارد زمین شده بودند. استرسی که از مربی شروع شد و به بازیکنان نیز انتقال یافت. بارسا فصل گذشته نیز در لیگ قهرمانان ناکام ماند اما رونالد کومان برعکس ژاوی، روبرت لواندوفسکی، رافینیا، مارکوس آلونسو، ژول کُنده، بیرین، کریستنسن و کسیه را نداشت. واقعیت ها آنقدر مشخص هستند که دیگر نمی توان چشم ها را به روی‌شان بست. در روزی که بارسا بیشتر از همیشه به ژاوی نیاز داشت، او همه را ناامید کرد.

در ترکیب بارسا برابر اینتر سه بازیکن قدیمی تیم حضور داشتند. جرارد پیکه، سرخیو بوسکتس و سرجی روبرتو در میدان بودند ولی جوردی آلبا روی نیمکت بود. ژاوی به بازیکنی مثل پیکه اعتماد کرد که در شرایط بازی نبود و فرم لازم برای حضور در چنین بازی های بزرگی را از دست داده است. سرخیو بوسکتس نیز در میانه زمین استحکام لازم را به بارسا نمی داد و بازی از کنترل آبی و اناری ها خارج شده بود. سرجی روبرتو هم مثل همیشه در دفاع راست بازیکنی غیر قابل اطمینان نشان داد. بازیکنی با خصوصیات تهاجمی خوب و ضعیف در دفاع. در صحنه گل اول، اشتباه جرارد پیکه مشهود بود. روی گل های دوم و سوم نیز رد پای بوسکتس و سرجی دیده می شد. سرجی در گل سوم در منطقه خود نبود و گوسنس بی دردسر توانست گلزنی کند. عملکرد این سه بازیکن در سال های اخیر مثل همیشه بوده و در مواقع بحرانی دچار خلا عاطفی و ورزشی می شوند. آنها همواره در شکست های تحقیرآمیز چند سال اخیر بارسا در لیگ قهرمانان حاضر بوده اند. بازیکنانی که با دریافتی بالا و مقاومت در مقابل جدایی و کاهش دستمزد، از دلایل مشکلات اقتصادی باشگاه نیز هستند.

ژاوی در نشست خبری پس از بازی اصرار داشت که فوتبال بازی اشتباهات است و باید اشتباهات را به حداقل رساند. در عوض کاپیتان های بارسا با اشتباهاتشان روی هر سه گل، اشتباه‌های تیم را به حداکثر رساندند. ژاوی می توانست مارکوس آلونسو را به جای پیکه در دفاع میانی بگذارد و فرانکی دی‌یونگ را نیز جانشین بوسکتس کند اما ترجیح داد در چنین دیدار مهمی، روی هم تیمی های سابق خود حساب کند.

با این حال غیرمنصفانه است اگر بخواهیم دلیل تساوی بارسلونا را تنها به عملکرد بازیکنان مربوط بدانیم. ژاوی در نشست خبری خود انگار یک بازی متفاوت را تماشا کرده بود. از نظر او ناکامی بارسا غیرمنصفانه بود. او پس از شکست از بایرن گفته بود که ضعف در تمام‌کنندگی علت ناکامی بود. در شکست هفته قبل برابر اینتر همه چیز را به داوری نسبت داد و شب گذشته هم گفت که اشتباهات فردی بلای جان تیمش شد. ژاوی اما توضیح نداد که چرا به هنگام نفوذهای دمبله و ماجراجویی ها بی پروای او، هیچکس او را پوشش نمی دهد. او نگفت که چرا زوج پدری و گاوی در میانه زمین برابر هافبک های اینتر حرفی برای گفتن نداشت. ژاوی توضیح نداد که چرا تیمش وقتی ۱-۰ پیش بود، قادر به آرام کردن جریان بازی نبود و چرا پس از گل تساوی اینتر به هم ریخت و نتوانست مانع ضدحملات سریع حریف شود.

استراتژی ژاوی در شبی که اجازه اشتباه نداشت، غلط بود. در بازی رفت نیز هرچند ژاوی اشتباهات داوری را دلیل شکست عنوان کرد اما واقعیت چیز دیگری بود. دیروز برخی نشریات کاتالونیا بازی دفاعی اینتر را زیر سوال بردند اما در زمین مسابقه این بارسا بود که تحت تاثیر اینتر قرار داشت و با خوش شانسی از یک شکست پر گل فرار کرد. در واقع اینتر تیمی بود که تا ثانیه پایانی به دنبال گلزنی بود. اینتر بر خلاف بارسا در ماه اکتبر تیمی است که شانس قهرمانی در همه جام ها را دارد و مدیرانش با نگاهی واقع گرایانه، رسیدن به یک چهارم نهایی لیگ قهرمانان و فتح اسکودتو را هدف گذاری کرده اند.

ژاوی در نشست خبری معارفه خود در بارسلونا گفته بود که می خواهد از بارسا تیمی بسازد که برای همه جام ها بجنگد و تاکید داشت که این در ذات بارسلوناست. او بازی زیبا و پیروزی را به هواداران وعده داد و اینکه هر کاری خواهند کرد توپ همیشه در اختیار بارسا باشد. ژاوی ادعای پایبندی به فلسفه یوهان کرویف و پپ گواردیولا را دارد اما یک سال پس از قبول هدایت بارسا، تیم او در یک قدمی لیگ اروپاست، نه خوب بازی می کند و نه نتیجه می گیرد. کاپیتان‌های بی کیفیتش نیز همچنان در ترکیب حضور دارند. مقصر این شرایط علاوه بر بازیکنان، خود ژاوی است. اسطوره‌ای که بر خلاف دوران فوتبالش نتوانسته مربی‌ای در حد و اندازه‌های بارسا نشان دهد.

دختر لر اولین طلایی تاریخ ایران در آسیا

گروه ورزشی – سیده الهام حسینی با مجموع ۲۲۷ کیلوگرم، سه طلای تاریخی را برای وزنه برداری ایران به ارمغان آورد.

مدت زیادی از راه اندازی وزنه برداری زنان در ایران نمی گذرد و در همین مدت کوتاه اما پدیده های فوق العاده ای خودشان را در میادین بین المللی نشان دادند. سیده الهام حسینی که یکی از اولین زنان وزنه بردار ایران در مسابقات آسیایی و جهانی بوده، در شرایطی امروز روی تخته رفت که در صدر استارت لیست مسابقات دسته ۸۱ کیلوگرم قهرمانی آسیا قرار داشت.

در روزهای اخیر هم هیچ کدام از دختران ایرانی نتوانستند به مدال مسابقات آسیایی دست پیدا کنند و همه نگاه‌ها به الهام حسینی بود. این دختر لرستانی در همان حرکت یکضرب قدرت خود را به رخ رقبا کشید. در ابتدا وزنه ۹۷ کیلویی توسط حسینی با موفقیت مهار شد، در گام دوم دختر وزنه بردار ایران ۱۰۰ کیلوگرم را با تسلط کامل بالای سر برد و در حرکت سوم هم وزنه ۱۰۲ کیلویی توسط الهام حسینی به ثبت رسید تا او نه تنها اولین طلای کاروان ایران در دو بخش مردان و زنان را در بحرین کسب کند؛ بلکه یک مدال با ارزش برای ثبت در تاریخ وزنه برداری زنان به ارمغان بیاورد. اما این پایان کار نبود و سیده الهام حسینی با انگیزه و پشتکار فوق العاده برای کسب طلای دوضرب و مجموع روی تخته آمد. وزنه های ۱۲۱ کیلو و ۱۲۵ کیلویی با دستان قدرتمند شیردختر لرستان مهار شد؛ اگرچه او در حرکت سوم دوضرب اولین خطای خود را ثبت کرد و نتوانست وزنه ۱۲۸ کیلوگرمی را با موفقیت مهار کند. اما همین رکوردها هم برای یک اتفاق تاریخی کافی بود و سیده الهام حسینی با ثبت رکوردهای ۱۰۲ کیلوگرم در یکضرب، ۱۲۵ کیلوگرم در دوضرب و ۲۲۷ کیلوگرم در مجموع سه طلای آسیا را در بحرین به نام ایران ضرب کرد. هت تریک طلایی الهام حسینی هم یک اتفاق بی نظیر در تاریخ وزنه برداری زنان ایران بود و هم او را به ستاره بی چون و چرای تیم ملی وزنه برداری ایران در مسابقات آسیایی تبدیل کرد.

۱۱ بازیکن داخلی چه کسانی هستند؟

گروه ورزشی – با توجه به اعتقادی که سرمربی تیم ملی به استفاده از فوتبالیست‌های لژیونر در ترکیب این تیم برای حضور در جام‌جهانی دارد، تکلیف حدود ۱۵ بازیکن از ۲۶ بازیکنی که می‌توانند به قطر بروند مشخص است.

نخستین دور تمرینات تیم ملی فوتبال ایران در حالی با بازیکنان داخلی پیگیری شد که ۱۶ بازیکن از سوی کارلوس کی روش به این اردو دعوت شدند. سرمربی تیم ملی ایران در حالی بازیکنان منتخب خود را از دل بازی‌های لیگ برتر ایران انتخاب کرد که به اندازه همین تعداد نفرات، بازیکن لژیونر انتخاب کرده است. کی روش حالا با ۳۲ بازیکن برای موفقیت در جام جهانی ۲۰۲۲ قدم بر می‌دارد اما بر هیچکس پوشیده نیست او چاره‌ای جز انتخاب ۲۶ بازیکن نهایی برای سفر به قطر ندارد.

سرمربی تیم ملی ایران تصمیم قطعی خود مبنی بر انتخاب ۱۵ بازیکن لژیونر را گرفته است تا تنها یک نفر از بین آنها در شک و تردید برای حضور در تورنمنت ملی فوتبال دنیا باشد.

کی روش در حالی برای انتخاب بازیکنان بر آمده از باشگاه‌های داخلی برنامه‌ریزی هفتگی تنظیم کرده است که طبق قوانین فیفا می‌تواند ۲۶ بازیکن را با خود به قطر ببرد. بنابراین با توجه به انتخاب قطعی ۱۵ بازیکن داخلی، تنها ۱۱ نفر می‌توانند به این جمع از بین داخلی‌ها اضافه شوند. بدون شک یکی از مؤلفه‌های مرد پرتغالی که در رأس امور فنی قرار گرفته غیر قابل پیش بینی بودن اوست اما بعید است این مربی در سه برنامه مینی کمپ پیش روی بازیکنان داخلی فرصت به تازه وارد بدهد. کی روش در بین دروازه‌بان‌های داخلی علیرضا بیرانوند، پیام نیازمند و سیدحسین حسینی را دعوت کرده است اما با حضور امیر عابدزاده به عنوان تنها گلر لژیونر چاره‌ای جز خط زدن یکی از سنگربان‌های داخلی ندارد.

اقدامی مشابه با آنچه در خط دفاعی با آن روبرو است. محمدحسین کنعانی زادگان، شجاع خلیل زاده و صادق محرمی گزینه‌های قطعی برای حضور در دفاع هستند تا او در بین داخلی‌ها مجبور به خط زدن چند نفر شود. بازگشت کی روش حضور دوباره احسان حاج صفی و امید ابراهیمی را در خط میانی به همراه داشته است تا بازیکنانی همچون مهدی مهدی پور کار سختی برای ماندن در لیست نهایی او داشته باشند. خط حمله او نیز با وجود مصدومیت سردار آزمون با گزینه‌های لژیونر همچون مهدی طارمی، علی قلی زاده و کریم انصاری فرد مجهز است تا احتمال اینکه مهاجمی همچون مهدی قایدی را بار دیگر در لیست کی روش ببینیم کمتر از همیشه باشد. حال باید دید تیم داخلی کی روش چطور با لژیونرها گزینش می‌شوند تا بتوانند رؤیای صعود از مرحله گروهی جام جهانی را برای هواداران فوتبال ملی در کشور رقم بزنند.